

cá trành tiêu. Tự nơi tâm địa của mình là cái giác-tánh Như-Lai, phóng ra vô lượng quang-minh, ngoài thì chiếu sáng sáu cửa đều đang trong sạch, lướt khỏi sáu cõi Trời Lục-dục. Nơi trong tánh của mình mà chiếu tỏ, thì trừ được ba độc, các tội thuộc về địa-ngục tức thời tiêu tan. Trong ngoài triệt để sáng-suốt, như vậy có khác gì Tây-phương đầu, nếu không tu như thế, làm sao đến đó được.

254. V. Lời nói của đức Lục-tổ mặc quá, tôi hiểu lẽ mở không được đích-xác, xin cho biết câu : *Tự nơi tâm địa của mình là cái giác-lánh Như-Lai, phóng ra vô lượng quang-minh, ngoài thì chiếu sáng sáu cửa đều đang thanh tịnh, lướt khỏi sáu cõi Trời Lục-dục ?*

D. Giác-tánh Như-Lai là chơn-tâm thường trụ diệu-minh, nếu ông hằng lấy chơn-ly của Đại-thừa tâm pháp, tức là Đại-tri-hệ quang-minh mà soi chiếu nơi tâm địa, đánh dẹp các lòng tà quấy : như lòng nhân ngã, lòng tà vậy, lòng phiến-nã, lòng độc hại, lòng giả dối, lòng trần lao, lòng tham sân, thì đúng với câu : *Tự nơi tâm-địa của mình là Giác-lánh Như-Lai, phóng ra vô lượng quang-minh.*

Ông nên biết rằng phóng ra vô lượng quang-minh, tức là phóng ra vô lượng trí-huệ để đánh dẹp lòng tà quấy, lọc sạch vô-minh trở nên sáng suốt vô ngần. Nếu làm được như vậy thì sáu căn thanh-tịnh, hoàn toàn giải-thoát, vượt khỏi sáu cõi Trời Dục giới. Cái pháp duy-tâm Tịnh-độ mà đức Lục-Tổ nói đó là một pháp Đại-thừa Đốn-ngộ. Vì lẽ ấy ngài mới nói : *Bằng ngữ được pháp Đốn-ngộ vô sanh này, thì hãy Tây-phương tức khắc. Còn như không tỏ ngộ, dầu niệm Phật cầu vãng-sanh, đương ấy làm sao đến được.*

255. V. Cõi Tây-phương của đức Phật A-Di-Đà nói có sen mọc và liên-hoa hoá thân (bông sen hoá làm thân người), quả vậy chăng ?
D. Đó là lời nói bóng về sự trong sạch. Nhưng nếu ông tin cũng không có hại, bởi thần thông của Phật làm việc gì lại không được.

Trong sách Phật thường lấy bông sen thì dụ sự trong sạch, hễ ai trong sạch tới bậc nào (chúng như trừ sự mê lầm của mình tới bậc nào), thì chứng đắc tới chừng ấy. Vì lẽ đó mới có bày ra thượng phẩm thượng sạch, trung phẩm trung sạch, và hạ phẩm hạ sạch. Trong mỗi phẩm lại chia làm ba bậc, cộng lại cả thấy là chín phẩm (cửu phẩm liên hoa).

256. V. Ai tới tới bậc nào thì chứng quả Niết-ban bậc này, thì dụ như Hữu-dur Niết-ban, Vô-dur Niết-ban, Tánh-tịnh Niết-ban... Pháp-môn niệm Phật có chứng nhiều cõi Tịnh-độ như nhiều thứ Niết-ban chăng ?

D. Pháp niệm Phật cũng nói rằng có nhiều thứ Tịnh-độ như nhiều thứ Niết-ban mà ông đã kể ra. Đại khái có bốn thứ Tịnh-độ :

- 1.— Phạm, Thành đồng-cư Tịnh-độ,
- 2.— Phương tiện hữu-dur Tịnh-độ,
- 3.— Thiết báo trang-nghiêm Tịnh-độ,
- 4.— Thường-tịch-quang Tịnh-độ.

257. V. Phạm Thành đồng-cư Tịnh-độ là gì ?
D. Là cõi Tịnh-độ mà các bậc Thánh như La-hán, Bích-chi, Bồ-tát, và Phật đồng ở chung lện với chúng-sanh đứng giáo-hoá chúng-sanh mau thoát khỏi lực đạo luân-hồi.

258. V. Thế-gian là cõi ngũ trược ác thế, ngoài sự như bản còn có chiến-tranh tàn-nhân, mà nói là trong sạch và gọi là «Tịnh độ đồng-cư» sợ không nhầm chăng ?
D. Hễ lòng trong sạch thì chỗ nào cũng sạch, còn như lòng uế trược dầu ở Tây-phương cũng chẳng sạch nào. Lời hỏi của ông nằm trong trường hợp của ông Xá-Lợi-Phất. Trong kinh Duy-ma, Phật có thuật rằng :

Lúc ấy, ông Xá-Lợi-Phất mừng lòng ngắm-nghi rằng : « Nếu Bồ-tát tâm tịnh, thì cõi Tịnh-độ của Phật cũng tịnh (trong sạch). Nhưng có sao đức Thế-tôn (Thích-Ca) của ta, trong lúc làm Bồ-tát, tâm của Ngài không tịnh hay sao, mà quốc độ của Ngài lại uế trược như vậy ? »
Phật biết được lòng mừng niệm của ông Xá-Lợi-Phất, liền trả lời rằng : *Này Xá-Lợi-Phất ! Ông nghĩ sao ? Mặt trời mặt trăng phải chẳng không tịnh, nên người mù chẳng thấy ?*

— Bạch Thế-tôn ! Đó là tại người ấy mù nên chẳng thấy, chớ chẳng phải tại mặt trời, mặt trăng.
— *Này Xá-Lợi-Phất ! Quốc độ của ta vẫn tịnh mà ông chẳng thấy được.*

Ông Loa-Kế Phạm-Vương xen vô, nói :

— *Này ông Xá-Lợi-Phất ! Ông chớ có nghĩ như thế mà cho rằng quốc độ của Phật không tịnh, là sợ đi sao ? Bởi chính tôi thấy cõi Phật Thích-Ca Mâu-Ni thanh-tịnh, có khác nào cõi của Tự-Tại Thiên-Vương đầu.*

Xá-Lợi-Phất trả lời : « Chính tôi thấy quốc-độ này toàn gò nòng ngồn-ngang, hầm hố chi chít, gai chông đá cát đầy đầy, núi non chơn chổ, gia di có vô số những điều uế trược, độc ác.»

Loa-Kế Phạm-Vương nói : « Tại lòng của ông có cao thấp, có tịnh có uế... mới thấy ra như vậy. Nếu ông nương theo Phật huệ, thì đâu có thấy như thế.

Này ông Xá-Lợi-Phất ! Bực Bồ-tát đối với tất cả chúng sanh thấy đều bình-dẳng, thân tâm trong sạch. Nếu ông do theo trí-huệ của Phật, thì thấy được quốc độ của Phật vẫn thanh-tịnh.

Hai ông còn đương thảo luận, Phật dùng ngón chơn bắm xuống đất, tức thời trong cõi tâm thiên, đại thiên thế-giới có vô số trân bảo đồ trang sức, không khác nào như cõi « Bảo-trang-nghiêm Phật » đầy đủ vô lượng công đức.